

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa J. M.
przeciwko M. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w [...]
o zapłatę kwoty 252435,80 zł,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 stycznia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
oraz skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 5 stycznia 2018 r., sygn. akt I AGa [...],

- 1) odrzuca skargę kasacyjną pozwanej w zakresie punktu I ppkt 2 i 4 a, punktu IV i punktu V a zaskarżonego wyroku;**
- 2) odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda oraz skargi kasacyjnej pozwanej w pozostałym zakresie;**
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w [...]
adw. P. Ś. wynagrodzenie w kwocie 1800,- (tysiąc osiemset)
złotych podwyższone o stawkę podatku VAT tytułem
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Skarżąca pozwana spółka zaskarżyła wyrok Sądu Apelacyjnego w części tj. w zakresie punktu I oraz punktów III – V. a więc również w zakresie punktu I ppkt 2 oddalającego powództwo w pozostałej części oraz w zakresie punktu 4a, punktu IV i punktu Va orzekających o kosztach przyznanych od powoda na rzecz Skarbu Państwa z tytułu kosztów sądowych i o kosztach pełnomocnika powoda z urzędu. W tym zakresie skarga podlega odrzuceniu bez wdrażania procedury naprawczej z uwagi na brak zdolności postulacyjnej skarżącej pozwanej na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W przypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania. Wyjaśnienie przedstawionego problemu musi być konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy i pozostawać w związku z podstawami skargi, wiążącym z mocy art. 398¹³ § 2 k.p.c. ustalonym stanem faktycznym oraz podstawą zaskarżonego orzeczenia (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 r., nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002 r., nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ., z dnia 21 maja 2013 r., I CSK 53/13, nie publ.). Sformułowane zagadnienie prawne powinno odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej

wykładni, natomiast nie może mieć charakteru kazuistycznego i służyć uzyskaniu przez skarżącego powoda odpowiedzi odnośnie do kwalifikacji prawnej pewnych szczegółowych elementów podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia, a do takiego rezultatu zmierza wniosek w tym zakresie, tym bardziej, że Sąd drugiej instancji wyjaśnił w podstawie faktycznej, dlaczego wysokość zasądzonej kwoty oparł na art. 322 k.p.c. i dlaczego w pozostałym zakresie powództwo oddalił uznając, że brak jest jakichkolwiek danych co wysokości pozostałych roszczeń oraz co do jednego z nich zachodzi przedawnienie.

Dla skutecznego natomiast powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Analiza wniosku pozwanej nie pozwala na stwierdzenie, że zachodzi wskazana przesłanka, bo jej twierdzenia w świetle motywów zaskarżonego wyroku mogą wskazywać jedynie na skomplikowany stan sprawy i nie pozwalają bez dogłębnej oraz szczegółowej analizy całości zgromadzonego w sprawie materiału na przyjęcie, że nastąpiły uchybienia przepisom prawa o charakterze elementarnym, mającym charakter oczywisty i widoczny *prima facie*.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej powoda w całości oraz skargi pozwanej w pozostałej części, do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach zastępstwa procesowego pełnomocnika powoda z urzędu orzeczono na podstawie § 4 ust. 1 i 3, § 8 ust. 6 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez

Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016, poz. 1714).